

295

ZARZĄDZENIE Nr 95 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 sierpnia 1971 r.

w sprawie stanowiska „stażysty” w prezydiach rad narodowych oraz okresu pracy zawodowej wymaganego dla stanowisk, na których mają być zatrudnieni absolwenci szkół bezpośrednio po odbyciu wstępnego stażu pracy.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1966 r. Nr 30, poz. 180 i z 1971 r. Nr 10, poz. 106) i § 12 uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1971 r. w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów szkół (Monitor Polski Nr 37, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się w prezydiach rad narodowych wszystkich stopni stanowisko „stażysty” ze stawkami wynagrodzenia:

1) dla stażysty z wyższym wykształceniem:	1.500 zł — 2.000 zł,
2) dla stażysty ze średnim wykształceniem:	1.100 zł — 1.400 zł.

2. Stanowisko stażysty (ust. 1) wprowadza się zamiast dotychczasowych stanowisk praktykantów z wyższym i średnim wykształceniem i przewidzianych dla nich stawek wynagrodzenia.

§ 2. Jednoroczny okres pracy zawodowej, przewidziany dotychczas jako warunek zatrudnienia na określonych stanowiskach pracowniczych w prezydiach rad narodowych, ulega skróceniu do okresu wstępnego stażu pracy ustalonego dla stażysty na zasadach uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1971 r. w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów szkół (Monitor Polski Nr 37, poz. 239).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

296

ZARZĄDZENIE Nr 92 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 września 1971 r.

w sprawie przekazania Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości uprawnień do wydawania przepisów o skupie, przerobie i obrocie włosiem końskim.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270 oraz

z 1957 r. Nr 40, poz. 238 i Nr 50, poz. 245) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości uprawnienia do wydawania przepisów o skupie, przerobie i obrocie włosiem końskim.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

297

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 sierpnia 1971 r.

w sprawie zezwolenia na zawieranie i wykonywanie przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń umów ubezpieczenia renty w walucie wymienialnej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 15 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie od-

setek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń, zwanemu dalej PZU, na zawieranie, na warunkach określonych w § 2, umów ubezpieczenia renty w walucie wymiennej bez obowiązku uzyskiwania ich zatwierdzenia:

- 1) z cudzoziemcami dewizowymi przebywającymi za granicą — na ich rzecz, na rzecz innych cudzoziemców dewizowych lub na rzecz krajowców dewizowych,
- 2) z krajowcami dewizowymi — na ich rzecz lub na rzecz innych krajowców dewizowych,
- 3) z cudzoziemcami dewizowymi przebywającymi w Polsce — na ich rzecz lub na rzecz innych cudzoziemców dewizowych, a gdy ubezpieczający cudzoziemiec dewizowy jest narodowości polskiej — również na rzecz krajowców dewizowych.

§ 2. 1. Umowy ubezpieczenia renty w walucie wymiennej mogą być zawierane:

- 1) renty odroczonej — przy zachowaniu obowiązujących „ogólnych warunków ubezpieczenia rent odroczonych”,
- 2) renty natychmiast płatnej — przy zachowaniu obowiązujących „ogólnych warunków ubezpieczenia rent natychmiast płatnych”,

z odstępstwami od tych warunków (pkt 1 i 2), przewidzianymi w ust. 2 i 3.

2. Wysokość renty, świadczeń oraz kwotę składki w umowach należy określać w dolarach USA, z zastosowaniem odpowiednich taryf ustalonych dla ubezpieczeń złotych.

3. Umowy należy zawierać na następujących warunkach płatności:

- 1) wpłaty składek ubezpieczeniowych dokonywane będą w dolarach USA lub w innych walutach wymiennych, w gotówce lub w formie przekazów i przelewów, również z bankowych oprocentowanych rachunków walutowych krajowców dewizowych; waluty uznane za wymienne określa Narodowy Bank Polski,

- 2) wypłata rent i świadczeń należnych z umowy ubezpieczenia dokonywana będzie w dolarach USA lub w innych walutach wymiennych w drodze wpłaty na oprocentowane rachunki walutowe, o których mowa w § 4, a w razie wypłaty osobom stale zamieszkałym za granicą — również w drodze przekazu za granicę.

§ 3. 1. Zezwala się PZU na otwarcie i prowadzenie w Narodowym Banku Polskim rachunku oprocentowanego w dolarach USA.

2. Rachunek ten zasilany będzie wpłatami, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1, i obciążany wypłatami określonymi w § 2 ust. 3 pkt 2 oraz wypłatami prowizji, o których mowa w § 5.

3. Oprocentowanie tego rachunku ustala się w wysokości obowiązującej dla rezerw technicznych ubezpieczeń życiowych i rentowych PZU.

§ 4. Zezwala się Narodowemu Bankowi Polskiemu, Bankowi Handlowemu S. A. w Warszawie i Bankowi Polska Kasa Opieki S. A. na przyjmowanie wpłat na oprocentowane rachunki walutowe „A” z tytułu określonego w § 2 ust. 3 pkt 2.

§ 5. Zezwala się PZU na zawieranie z agentami zagranicznymi umów o pośrednictwo w zawieraniu wymienionych w § 1 pkt 1 umów ubezpieczenia renty oraz na ustalanie w umowach pośrednictwa prowizji płatnej w dolarach USA lub w innych walutach wymiennych od składek przekazanych na rachunek PZU.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

298

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 sierpnia 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy związanych z obrotem z zagranicą pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego i § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 23, poz. 109 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W ogólnych warunkach umów sprzedaży towarów przeznaczonych na eksport, stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 13 lutego 1967 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy związanych z obrotem z zagranicą pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1967 r. Nr 12, poz. 64 i z 1970 r. Nr 29, poz. 242), § 15, § 16 i § 17 otrzymują brzmienie:

„§ 15. Sposób i termin zapłaty ceny przez kupującego określa się według przepisów o rozliczeniach pieniężnych pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

§ 16. Jeżeli towar miał być przesłany na niebezpieczeństwo kupującego do miejsca położonego w kraju, a przesyłka zaginęła w drodze, kupujący obowiązany jest zapłacić cenę nie później niż w ciągu 5 dni roboczych po otrzymaniu faktury i dowodu, że przesyłka została wydana przewoźnikowi, zaginęła w drodze i sprzedawca zgłosił z tego tytułu reklamację do przewoźnika.

§ 17. Jeżeli ustalony stosownie do § 15 lub § 16 termin zapłaty upłynął przed terminem dostarczenia towaru przewidzianym w umowie, kupujący obowiązany jest zapłacić cenę w ciągu 5 dni roboczych od upływu terminu dostarczenia towaru ustalonego w umowie.”

2. W ogólnych warunkach umów sprzedaży towarów pochodzących z importu, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 13 lutego 1967 r. (Monitor Polski z 1967 r. Nr 12, poz. 64 i z 1970 r. Nr 29, poz. 242), § 15, § 16 i § 17 otrzymują brzmienie;